

[Gade]

me som en del af de opløsningstræk, der i dag præger store dele af verden.

For det syvende skal vi arbejde for, at der nu sikres en hurtig opfølgning af beslutningerne på topmødet i København om de baltiske lande, om øget inddragelse af de central- og østeuropæiske lande i EF's programmer, som jeg har forstået der skal ske en vedtagelse om inden årets udgang. Vi skal arbejde for, at hele den åbning over for Østeuropa, som jeg mener at Danmark under sit formandskab faktisk godt kan tage noget af rosen for, bliver fulgt stærkt op, også selv om vi skal have nogle diskussioner med andre lande.

For det ottende skal vi i gang med at formulere en økonomisk og økologisk sikkerhedspolitik i forhold til Øst og Syd, så vi virkelig for alvor får skabt økonomisk udligning som et absolut nødvendigt grundlag for, at vi kan skabe en fredelig fremtid i EF – og især rundt om EF.

Vi stemmer med glæde for dagsordenen. Vor glæde er måske lidt krydret af ulyst, fordi også Venstre er medforslagsstiller, men det er jo en debat, vi kan fortsætte en anden dag.

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne starte med at sige, at Fremskridtspartiet respekterer den folkeafstemning, der var den 18. maj, hvor et ikke særlig stort, men et knebent flertal af danskere sagde, at de ønskede ændring fra Det Europæiske Økonomiske Fællesskab til Den Europæiske Union. Fremskridtspartiet ønsker at arbejde videre for, at Unionen ikke bliver den skræmmende ting, som man kunne forestille sig at den kunne være blevet, hvis den havde fået lov til at udvikle sig videre.

Man kan dog godt blive en anelse nervøs, når man i dag hører udenrigsministeren sige, at EU skal videreudvikles – punktum! Ikke nogen forklaring på, hvad det er for en videreudvikling, udenrigsministeren tænker på.

Men for at komme tilbage til forespørgslen, som dette jo drejer sig om, vil jeg starte med et af de emner, der er taget op, nemlig udvidelse af Den Europæiske Union med EFTA-landene Finland, Sverige, Norge og Østrig i første omgang. Fremskridtspartiet har hele tiden været meget positivt med hensyn til at finde frem til en fornuftig ordning. Vi har også hele tiden sagt, at det havde været nemmere for Finland,

Sverige, Norge og Østrig at blive medlem af EF, end det er for dem at blive medlem af Den Europæiske Union, og det havde det også. Det kan vi se i dag, hvor disse lande begynder at finde ud af, hvilke krav der reelt stilles til dem. Det er ikke kun Finland, der vil få kæmpeproblemer med deres landbrug. Sverige er ved at få større og større betænkeligheder. I Norge aner de ikke, hvad de skal stille op med olien. Østrig begynder måske at ryste lidt over, hvor meget de skal lave om på deres lovgivning – og de skal til at overholde deres egen lovgivning. Det er jo en vanskelig sag for mange nationer, så i virkeligheden har de faktisk gjort det rimelig skidt ved at vente så længe, at Den Europæiske Union var trådt i kraft inden udvidelsen. Hvis de var blevet optaget for nogle år siden, havde det været betydelig enklere, og så havde man haft muligheden for – jeg siger kun muligheden for – at Maastricht-traktaten ikke var blevet til Den Europæiske Union, som vi har at kæmpe med i dag.

Vi er også positive over for samarbejdet med de østeuropæiske lande, og deri inkluderer jeg – dette er mest til statsministerens oplysning – også de baltiske lande. De er faktisk også en del af de østeuropæiske lande. Jeg kan ikke forstå denne her idé om, at man siger, at vi skal være gode ved de østeuropæiske og centraleuropæiske lande; vi regner også med, at vi skal være gode ved de baltiske lande. De er en naturlig del af de østeuropæiske lande, og jeg synes, at Danmark primært skulle tale for de baltiske lande, som netop har så meget tilfælles med os – som f.eks. det at være små.

Men jeg var glad for en bemærkning, som statsministeren kom med i sin tale, nemlig at selv om vi skal gøre så meget, vi kan, for, at de på et tidspunkt kan komme med i vores union, skal det først være, når den økonomiske formåen er til stede. Det var jeg meget glad for, jeg har streget det under, og det vil jeg holde statsministeren fast på, også i de debatter, der kommer i løbet af de næste par år, for det er nemlig vigtigt, at de har den økonomiske formåen til at kunne indtræde i det indre marked på helt normale vilkår, og at de ikke blot skal stikke deres snabel ned i Den Europæiske Unions kasse og tømme den for penge. Den går ikke.

Det næste store problem, statsministeren var inde på, var arbejdsledigheden. Det er også et